

ricorum more breviter, ut nostrum institutum postulabat, retulimus. Ceterum Sedis Apostolicæ, Romanique Pontificis erit judicare, docereque, quid de iis sentiendum sit. Interea hoc monemus Lopesii Canonizationis, ut vocant, causam apud Judices a Sede Apostolica datos agi, coque jam deductam esse, ut sperari possit, brevi beneficio BENEDICTI XIV. P. M. fore, ut publici ei honores decernantur (a).

RE-

- (a) » Tali honore dignum esse Lopesium, vir eruditissimus
 » Card. Aguirrius existimabat, qui Tom. 4. Concil. Hispaniæ edit. an. 1663. pag. 414. sic habet: Mille titulis venerandus, & dignissimus ob excellentiam Sanctissimæ vitæ, ut ab Ecclesia, ejusque Summo Pontifice inter Sanctos solemniter referatur juxta meritum suorum magnitudinem. Sanctitatis fuit adeo sublimis, ut ab obitu Apostolorum usque modo, vix aliquid superius in historia Ecclesiastica inveniatur. Hoc idem fere senserunt gravissimi Episcopi, Prælati, ac Doctores, qui Virum Dei de visu, & alloquio agnoverunt, ut quemadmodum ille vivens exemplo, ac monitis suis plurimos traxit ad quoddam cælestis vitæ genus, ita & post obitum &c.

RERUM GESTARUM

A VENERABILI SERVO DEI
 GREGORIO LOPESIO
 COMPENDIUM CARMINE EXPOSITUM.

Grandia Lopesii, cui dives Iberia cunas,
 Et tumulum America extremis donavit in oris,
 Facta cano. Sed quæ memoranda, insuetaque Terris
 Exhibet, ac Cælo primis spectacula ab annis
 Integra lustra duo nondum compleverat, hujus
 Pertæsus Mundi illecebras, Patriaque, domoque
 Clam sese eripiens, & opes, ac commoda spernens,
 Navarra fines, Divo inflammatus Amore,
 Impatiensque adit, atque Viro, quem fama canebat
 Sublimem meritis, inter loca inhospita, & altis
 Degentem in Sylvis, ac Cali luce fruentem,
 Sese informandum tradit. Sex circiter annos
 Hic humilem vitam, strepitu semotus ab omni,
 Solaque prægustans Cælestia gaudia mente,
 Sorte sua contentus agit. Sed, Patre jubente,
 In Patriam invitatus revocatur, & inter Ephabos,
 Hispani Regis dare nomen cogitur, antra
 Urbis cum strepitu immutans, aulaque tumultu.
 Quam votis inimica suis foret Aula, probavit
 Exitus; inde fugam primis nam cepit ab horis,
 Et reditum in Sylvas meditari: Virginis ergo
 Præsidium implorat, dubiisque in rebus ab ipsa
 Consilium, lumenque rogat: Duce Virgine tandem
 Grande opus exequitur, quin illum cura Parentum,
 Vanaque spes, splendorque Aulæ remoretur euntem.
 Conscendit Navim, placidisque afflantibus auris,

Per-

Pergit in Americam: peragratis aënoris inde
 Immensi spatii, veræ Crucis attingit oras.
 Hic vestes, aurum, pretiosaque qualibet, una
 Contentus tunica, Divino & Codice, donat
 Cætera Pauperibus; sic pondere liber ab omni
 Hujus Regna novi ingreditur vastissima Mundi.
 Hic septem prope lustra, cavis modo conditus antris;
 Nunc inter Populi strepitus, ac Oppida, & Urbes
 Angelicam traxit vitam, paulumque moratus,
 Quæ prima America reperitur, Mexici in Urbe,
 Cibicimecos iter ad Populos meditatur, & explet:
 Est ea Gens truculenta, ferox, qua mitior esset
 Ursa, Leæna, Tygris, formidandique Dracones;
 Tanta quibus rabies, ac indignatio, tantus
 Livor in Hispanos, ut, si quem forte viderent,
 Dentibus irruerent avidis, vivumque vorarent.
 Hos inter Populos Sylvæ exceptus, & Antris
 Versatur plures Furænis Sanctissimus annos,
 Et solo vivens contentus pane, cubansque
 In nuda prostratus humo, Cælestia semper
 Noctes, atque dies meditans, tot pondere caput
 Virtutis radios, ut quamvis efferæ, primum
 Gens ea mirari, sensim mansuescere, tandem
 Illi præsidio, paleis, & vimine textam
 Sylvæstem, tenuemque casam dum conderet, esse
 Debuerit: tanto excellens rapit impete Virtus
 Immanes etiam Populos; præclara, sed ejus
 Amplaque facta, quibus Sylvas dudum explet, & Urbes,
 Immo, non refero; siquidem distinguere versu
 Singula, quæ gerat intrepidus, quæ pectore forti
 Sustineat, nostris labor impar viribus esset.
 Nunc ergo latet in Sylvæ, animoque beatas
 Ad Cæli sedes assurgit; plena ferarum

Antra modo fugiens, spatiat in Urbibus, illum
 Seu vi consilii, medica sive arte juvando.
 Huic exponendo nostræ Mystéria legis,
 Seu loca Scriptura, quæ sunt minus obvia captu,
 Clare explanando. Vicinas, atque remotas,
 Sed volat America jam nuncia fama per Urbes,
 Atque novi extremis veniunt è partibus Orbis
 Certatim Populi, quibus est spes una videndi
 Insignem pietate Virum; jam plausibus illum
 Excipiunt, pendentque ejus dicentis ab ore;
 Et quasi prodigium spectant; communis at hostis
 Sæpe etiam Populorum animos avertere tentans
 Plura vomit contra, insimulans erroris, & illum
 Hæreseos damnans; sed victrix denique virtus
 Clarior emergens palma majore triumphat.
 Ardua res esset, mihi si memorare labores
 Mens foret: infomes quoties traducere noctas
 Debuerit: quoties sedare famemque, sitimque
 Exigua nec aqua, modico nec pane dabatur:
 Quot sæpe ærumnas, quot sæpe incommoda, & acres
 Sustineat dudum constanti robore morbos:
 Quot loca, quot Sylvas, prærupta quot antra, quot Urbes,
 Quot Populos adeat, quot ubique angusta relinquat
 Semina virtutum. Sed merces, atque corona
 Denique justitiæ meritis reddenda: Beatas
 En felix anima ad Sedes, ac Numinis aulam
 More triumphantis pergat, dum flexile Corpus
 Interea remanens Cælestem spirat odorem.
 Continuo accurrunt Populi, vestesque, sacrasque
 Exuvias avidi rapiunt, queis plurima patrat
 Prodigia Omnipotens: contactu vestis ab acris
 Hic febris liber, capitisque doloribus ille,
 Alter apoplexi, lepræ fetoribus alter,

*Ille tunc Veneris, mortis discrimine plures.
 At modo quid superest, nisi quod, Sanctissime Princeps,
 E Petri Cathedra, morum, fideique Magistra,
 Eximio Heroi meriti reddantur honores,
 Ac illum Sacras tandem veneremur ad aras?
 Votaque non unus, geminus tibi porrigit orbis:
 America id supplex, supplex Hispania poscit.*

Nadisti Mantinæi A.

V. GRE-

VEN. GREGORII LOPESII

ANACHORETÆ

DEFENSIO

AUCTORE P. ARIA SOCIET. JESU THEOLOGO,

Et eidem Lopesio intima familiaritate conjuncto

AB N. N. ORD. PRÆD. LATINE REDDITA.

Um ea, quæ de vita, morte, atque virtute Lopesii diximus, mira sint, atque singularia, vereor ne quis rei novitate commoveatur, proptereaquod primo aspectu a Sanctorum virorum consuetudine aliena esse videantur, qui ea ratione veram, perfectamque sanctitatem consequuti sunt, quam Christiani non modo suspicere, verum etiam imitari possent. Hi enim eum vitæ modum tenuerunt, qui & suspi-

G

spi-